

Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor (JO 2003, L 1, p. 65, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 44) coroborate cu articolul 29 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, p. 13)

Dispozițivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 3, 7 și 8 din Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor, Regatul Spaniei nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.
2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 118, 21.4.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 ianuarie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — Association de médiation sociale/Union locale des syndicats CGT și alții

(Cauza C-176/12) (¹)

(Politica socială — Directiva 2002/14/CE — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 27 — Condiționarea creării unor instituții de reprezentare a personalului de atingerea anumitor praguri de lucrători angajați — Calculul pragurilor — Reglementare națională contrară dreptului Uniunii — Rolul instanței naționale)

(2014/C 85/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Association de médiation sociale

Pârâți: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouche-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Cour de cassation (Franța) — Interpretarea dispozițiilor Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de

stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (JO L 80, p. 29) — Interpretarea articolelor 27, 51, 52 și 53 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Interpretarea articolului 6 alineatele (1) și (3) TUE — Posibilitatea de a invoca dispozițiile menționate în cadrul unui litigiu între particulari în scopul verificării conformității unei măsuri naționale de transpunere a directivei — Admisibilitatea unei dispoziții legislative naționale care exclude din calculul efectivelor întreprinderii, în vederea stabilirii în special a pragurilor legale de instituire a instituțiilor reprezentative ale personalului, lucrătorii titulari ai anumitor categorii de contracte de muncă

Dispozițivul

Articolul 27 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, singur sau coroborat cu dispozițiile Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană, trebuie interpretat în sensul că, atunci când o dispoziție națională de transpunere a acestei directive, precum articolul L. 1111 3 din Codul muncii francez, este incompatibilă cu dreptul Uniunii, acest articol din cartă nu poate fi invocat într-un litigiu între particulari în scopul de a lăsa neaplicată dispoziția națională menționată.

(¹) JO C 184, 23.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Oviedo — Spania) — Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez

(Cauza C-226/12) (¹)

(Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate cu consumatorii — Contract de vânzare-cumpărare imobiliară — Clauze abuzive — Criterii de apreciere)

(2014/C 85/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Oviedo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Constructora Principado S.A.

Pârât: José Ignacio Menéndez Álvarez

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Audiencia Provincial de Oviedo — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) — Noțiunea de dezechilibru semnificativ — Criterii care trebuie luate în considerare.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că:

- existența unui „dezechilibru semnificativ” nu necesită în mod necesar ca costurile puse în sarcina consumatorului printr-o clauză contractuală să aibă în privința acestuia o incidență economică semnificativă în raport cu valoarea operațiunii în cauză, ci poate să rezulte din simplul fapt al unei atingeri suficient de grave aduse situației juridice în care este plasat acest consumator, în calitate de parte la contract, în temeiul dispozițiilor naționale aplicabile, fie sub forma unei restrângeri a conținutului drepturilor de care, potrivit acestor dispoziții, consumatorul beneficiază în temeiul contractului, fie sub forma unei piedici în exercitarea acestora sau a punerii în sarcina sa a unei obligații suplimentare, neprevăzută de normele naționale;
- instanța de trimitere trebuie, în scopul aprecierii existenței eventuale a unui dezechilibru semnificativ, să țină seama de natura bunului sau a serviciului care face obiectul contractului, raportându-se la toate circumstanțele care au însoțit încheierea acestui contract, precum și la toate celelalte clauze ale acestuia.

(¹) JO C 227, 28.7.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 ianuarie 2014 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-270/12) (¹)

[Regulamentul (UE) nr. 236/2012 — Vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit — Articolul 28 — Validitate — Temei juridic — Dreptul de intervenție al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe în situații excepționale]

(2014/C 85/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: A. Robinson, agent, asistat de J. Stratford, QC, și de A. Henshaw, barrister)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: A. Neergaard și R. Van de Westelaken, precum și D. Gauci și A. Gros-Tchorbadjiyska, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: H. Legal și A. De Elera, precum și E. Dumitriu-Segnana, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâților: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas și E. Ranaivoson, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de F. Urbani Neri, avvocato dello Stato), Comisia Europeană (reprezentanți: T. van Rijn, B. Smulders și C. Zadra, precum și R. Vasileva, agenți)

Obiectul

Acțiune în anulare — Validitatea articolului 28 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, p. 1) — Echilibru instituțional — Încălcarea condițiilor stabilite de jurisprudența Curții pentru delegarea de competențe agențiilor — Încălcarea articolelor 290 TFUE și 291 TFUE — Încălcarea articolului 114 TFUE — Atribuirea de drepturi de intervenție Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) — Marjă de apreciere conferită AEVMP în ceea ce privește necesitatea intervenției sale și măsurile care trebuie adoptate — Caracterul măsurilor care pot fi adoptate de AEVMP.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.
3. Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH

(Cauza C-300/12) (¹)

(Taxa pe valoarea adăugată — Operațiuni ale agențiilor de turism — Acordarea de reduceri clienților — Stabilirea bazei de impozitare a prestării de servicii în cadrul unei activități de intermediere)

(2014/C 85/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof